

EDITORIAL

**LA BIBLIOTECA
CENTRAL**

El próximo otoño se iniciarán las obras de construcción de la futura biblioteca central de L'Hospitalet en el emblemático edificio de Tecla Sala que, por otra parte, seguirá siendo el principal centro cultural de la ciudad. El Pleno municipal aprobó en la sesión ordinaria de julio la adjudicación de las obras por un montante de 700 millones de pesetas. Este proyecto supone la culminación de uno de los objetivos clave de la política cultural del municipio: dotar a L'Hospitalet de una red de bibliotecas preparadas para cubrir las necesidades de la población que poco tienen ya que ver con las que existían cuando se crearon las primeras instalaciones. En este sentido, la biblioteca central de Tecla Sala será el buque insignia de este proyecto, preparada para atender la demanda de una población tan numerosa y heterogénea como la nuestra, con espacios acotados para cada tipo de trabajo o consulta y dotada de las últimas tecnologías para acceder al máximo número de registros y documentación posible.

Pero el proyecto de la biblioteca central tiene otro beneficio añadido. Se ubicará en un equipamiento emblemático de la actividad cultural de L'Hospitalet que mantendrá su tradicional función de sala de exposiciones y, por tanto, contribuirá a potenciarlo entre un mayor número de ciudadanos. Además, el proyecto elaborado por los arquitectos Viaplana y Piñón ha respetado en todo momento la estructura y luminosidad de la antigua fábrica textil para que el diseño del nuevo equipamiento no menoscabe la fisonomía de este bello edificio modernista de estilo manchesteriano construido por Claudi Durán i Ventosa en 1882 y recuperado para la ciudad como centro cultural.

LA FIRMA

RECORDS D'INFANTESA


Miquel Arbós

President de la Federació Catalana de Ciclisme



Recordo la meua infantesa passada a L'Hospitalet amb imatges de postguerra fent trens amb llaunes de conserva, jugant a la rutlla, a bales, a la baldufa i els estius, amb taules al carrer jugant al 'pare carbasser' tot el veïnat. També recordo les trapelleres que fèiem als benestants el dia de la benedicció del palmó, tallant les galetes que penjaven del palmó. Els altres, o sigui nosaltres, dúiem lorer, això sí, una bona branca.

Recordo especialment l'hoquei sobre patins i l'equip dels 'serradures', el ball al centre, l'aparició de la Coca-Cola, el Centre Catòlic de la Rambla, el bàsquet, l'església de Santa Eulàlia i el carrer Estrella on vaig néixer i viure la meua infantesa, on arrancàvem carbasses gegants, els fèiem ulls i boca i amb una espelma a dins espantàvem les noies. Em queda a la memòria la fàbrica i el fang de Cal Llopis, ja que el meu avi, que li deien el 'nano rajoler', fou l'encarregat.

Crec, però, que el que em va marcar més van ser el

mestre Josa, tota una institució; la meua professora de música, la 'Vicentina' Albors i la seva família, i, especialment, la capacitat de treball del meu pare, forner per vocació, treballador com ningú i esportista, el qual va participar a la Volta Ciclista a Catalunya i va formar part del Club Ciclista L'Hospitalet que presidia el Sr. Joan Pañella, home de gran personalitat i d'influència social en aquella època, que vivia a la finca de Cal Canari. Hi havia també un moviment musical important a través de l'Associació d'Amics de la Música on hi vaig participar activament.

Recordo com si fos avui la nevada de 1955. Va ser molt important i espectacular. Amb la bicicleta vaig intentar fer fotografies i al mateix temps amb la neu vaig fer més d'una caiguda. Aquestes són algunes remembrances de la meua ciutat fins a l'any 1955. Aquell mateix any en canviar de residència, vaig passar a ser un ciutadà de Rubí, però amb les arrels a L'Hospitalet de Llobregat.

PERSONAL E INTRANSFERIBLE

SABER GAUDIR DE LES COSES PETITES

Josep Pernau

Degà del Col·legi de Periodistes de Catalunya

Una de les coses que més m'ha impressionat de José Antonio Ortega Lara, el funcionari de presons segrestat per ETA, és el fet que valorés com d'importància cabdal poder gaudir, en el primer dia de llibertat, de la sortida del sol i de la primera llum de l'alba.

Havia passat 532 dies captiu entre quatre parets i podia gaudir un altre cop del que nosaltres podem considerar un fet intrascendent. Podríem dir que en Ortega Lara es revifa un vell sentiment d'adoració a l'astre rei de l'univers, que segurament varen practicar els nostres remots avantpassats. Encara que cristianitzades, fins i tot en el cas del funcionari, que es declara molt fidel a les idees religioses del cristianisme, les arrels paganes dels nostres antecessors deuen subsistir.

Feia només 24 hores que l'havien alliberat. La jornada havia transcorregut en un seguit d'emocions, però Ortega Lara va voler gaudir de la primera llum del dia, després

d'un any i mig de foscor. Sortir a la finestra a primera hora del matí, quan una simfonia de colors envaeix el cel en un dia clar, era una manera de sentir-se lliure. La llum del dia neixent es convertia en símbol de la llibertat retrobada.

El primer acte lliure del segrestat, el dia 2 de juny, ens demostra un altra cosa: la importància que poden tenir fets que nosaltres, dins les rutines quotidianes i d'unes obligacions que molts cops són absurdes, podem considerar intrascendents i irrelevants. Potser s'ha hagut de passar per una situació tan dramàtica com la que li ha tocat a ell per valorar coses tan senzilles, que nosaltres tenim a l'abast de la mà. Però és trist que sigui així.

En tot cas, l'exemple del funcionari de presons ens hauria de moure a la reflexió, per ser capaços de gaudir, en la nostra tranquil·la normalitat, de la grandesa de les coses aparentment petites. Segurament seria una manera de sentir-nos més feliços.

CIUTADANS

L'HOSPITALET publica a cada número l'opinió d'alguns dels nostres conciutadans a l'entorn dels temes més diversos. Els entrevistats, als quals agraïm la seva col·laboració, són triats a l'atzar.

Com es planteja les seves vacances?

Leopoldo Cea
jubilat

Des que estic jubilat, les vacances per a mi signifiquen passar més temps amb la família, amb els meus fills, ja que ara es pot dir que estic relaxat tot l'any. Aquest any he fet ja deu dies de vacances i ara a l'agost marxaré amb el meu fill gran a Suïssa amb caravana. Amb aquest sistema ja hem recorregut gran part d'Europa.

Sonia Gil
professora d'educació física

Per a mi les vacances d'estiu són imprescindibles. Necessito trencar amb l'estrès de l'hivern, desconectar de la feina. I per això, el millor són les illes. Uns dies a la platja, només amb sol, ferra, relax... Ho tinc claríssim. Cada estiu vaig a alguna illa. Enguany, serà a Mallorca. Decididament m'agrada més la platja que la muntanya.

Juliana García
mestressa de casa

Jo no em programo les vacances, les visc al dia. Darrerament les passem a la ciutat, tot i que aprofitem per anar a la piscina o per fer alguna sortida. El que vull per damunt de tot és tranquil·litat durant uns dies, relaxació i passar més temps amb la família, tot junts, ja que durant la resta de l'any cadascú té el seu propi ritme de vida.

L'Hospitalet

Diari Informatiu de la Ciutat

Edita: La Farga GEMSA
Adreça: c/ Barcelona, 2
Tel. 261 53 30 Fax 338 43 97
Direcció: Cristina Sánchez
Redacció: Rosa Salguero, Pilar Gonzalo; **esports:** Jordi Mèlich, Lluís Izquierdo i; **disseny i maquetació:** E. Ortiz; **fotografia:** Juan Valgañón; **infografia:** Grup Inèdit Disseny/G. Fernández; **disseny capçalera:** Comunicació i Imatge.
Publicitat: Tel. 261 52 00
Imprimeix: C. G. Canigó S.L.
Tiratge: 100.000 exemplars
D.L. 36444-94

Aquesta publicació no s'identifica necessàriament amb les opinions expressades pels seus col·laboradors i columnistes.